

ZASTOSOWANIE MOCZNIKA I SIARCZANU AMONU W ŻYWIENIU BYDŁA OPASOWEGO PRZY UŻYCIU ZIELONEK

Urea and Ammonium Sulphate in Fattening of Cattle, During Feeding With
Green Fodder

Применение мочевины и сернокислого аммония в кормлении откормочного скота при
использовании зелёного корма

ZYGMUNT SOBCZAK

Katedra Żywienia Zwierząt WSR — Wrocław
Kierownik: Prof. dr Z. Ruszczyk

W związku z ogólnokrajową akcją rozpowszechniania mocznika w żywieniu przeżuwaczy, założono szereg doświadczeń masowych, z których przytacza się dwa przeprowadzone w bazie opasowej P. M. Ciernie pow. Świdnica, woj. wrocławskie. Doświadczenie trwało od 1. VI. do 31. VII. 1960 roku.

Założeniem badań było stwierdzenie przydatności mocznika i siarczanu amonu stosowanego w zastępstwie białkowych pasz treściwych w żywieniu letnim bydła opasowego. Do doświadczenia użyto 28 jałówek oraz 30 krów rasy nizinnej. Każdą z wymienionych kategorii zwierząt podzielono na 2 grupy żywieniowe:

- a) mocznikowa — doświadczalna,
- b) kontrolna.

Grupa pierwsza otrzymywała w paszy mocznik i siarczan amonu, grupa kontrolna pobierała wyłącznie paszę naturalną. Dawki pasz zostały ułożone tak, aby pokryć zapotrzebowanie w jednostkach pokarmowych i białku strawnym wliczając w to dzienny przyrost obowiązujący w tuczarni w Cierniach. W dawkach grup doświadczalnych wyeliminowano makuchy i częściowo otręby żytnie, dając na to miejsce syntetyczne związki azotowe niebiałkowe w następujących ilościach: 75 g mocznika i 25 g siarczanu amonu na dzień i sztukę. Wymieniony dodatek związków azotowych miał pokryć 20% ogólnego zapotrzebowania zwierząt na białko strawne. Żywiono grupowo.

Zwierzęta ważono w terminach przyjętych w tuczarni. Przy wyliczaniu wyników posłużono się wysokością przyrostu wagi żywej zwierząt oraz wykorzystaniem pasz i częściowo danymi uzyskanymi w rzeźni po uboju krów opisanego doświadczenia.

Przyrosty wagi żywej na dzień i sztukę w poszczególnych grupach zwierząt kształtowały się następująco:

	Jałówki	Krowy
Grupa kontrolna	0,959 kg	0,932 kg
Grupa mocznikowa	0,750 kg	0,820 kg

Zużycie jednostek jęczmiennych i białka strawnego na kilogram przyrostu w poszczególnych grupach żywieniowych było następująco:

	Jałówki		Krowy	
	jedn. jęczm.	białko strawne	jedn. jęczm.	białko strawne
Grupa kontrolna	6,511	812,73	6,867	910,21
Grupa mocznikowa	7 892	984,16	7,399	1030,58

Po zakończeniu doświadczenia wszystkie jałówki poszły na eksport w klasie I. Krowy bito w Zakładach Mięśnych w Wałbrzychu. Według opinii kierownika rzeźni mocznik nie spowodował żadnych zmian zarówno w tuszach jak i w mięsie zwierząt doświadczalnych.

Wnioski

1. Stosowanie azotowych związków syntetycznych w ilościach 75 g mocznika i 25 g siarczanu amonu na dzień i sztukę nie wywołało żadnych objawów chorobowych u zwierząt doświadczalnych.

2. Stosowane dodatki azotowych związków niebiałkowych w zastępstwie pasz treściwych wysoko białkowych w dawce opartej na zielonkach zbożowo-strączkowych i wyciekach melasowanych spowodowały obniżenie przyrostu wagi żywej u krów o 12%, u jałówek o 22% przy zwiększeniu zużycia jednostek karmowych na kg przyrostu u krów o 7%, u jałówek o 21%.

3. Wymienione dodatki dały lepsze rezultaty w żywieniu krów opasowych aniżeli jałówek.

4. Na podstawie powyższego można twierdzić, że stosowanie związków azotowych niebiałkowych w dawce z zielonkami zbożowo-strączkowymi przy opasie jałówek jest mniej wskazane aniżeli w opasie bydła dorosłego.